

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 359

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

63ο έτος

26 Οκτωβρίου 2020

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2020/C 359/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2020/C 359/02	Υπόθεση C-199/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Μαΐου 2020 η Gamma-A SIA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Μαρτίου 2020 στην υπόθεση T-352/19, Gamma-A κατά EUIPO — Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss	2
2020/C 359/03	Υπόθεση C-200/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Μαΐου 2020 η Gamma-A SIA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Μαρτίου 2020 στην υπόθεση T-353/19, Gamma-A κατά EUIPO — Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss	2
2020/C 359/04	Υπόθεση C-319/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 15 Ιουλίου 2020 — Facebook Ireland Limited κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	2
2020/C 359/05	Υπόθεση C-321/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) στις 20 Ιουλίου 2020 — CDT, SA κατά MIMR, HRMM	3
2020/C 359/06	Υπόθεση C-330/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) στις 23 Ιουλίου 2020 — IP κατά Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	4

EL

2020/C 359/07	Υπόθεση C-339/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 24 Ιουλίου 2020 — VD	4
2020/C 359/08	Υπόθεση C-357/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wien (Αυστρία) στις 31 Ιουλίου 2020 — IE κατά Magistrat der Stadt Wien	5
2020/C 359/09	Υπόθεση C-366/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) στις 5 Αυγούστου 2020 — CZ κατά Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	6
2020/C 359/10	Υπόθεση C-391/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Satversmes tiesa (Λετονία) στις 29 Ιουλίου 2020 —Boriss Cilevičs κ.λπ. κατά Latvijas Republikas Saeima	6
2020/C 359/11	Υπόθεση C-397/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 20 Αυγούστου 2020 — SR	7
2020/C 359/12	Υπόθεση C-398/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Brně (Τσεχική Δημοκρατία) στις 20 Αυγούστου 2020 — ELVOSPOL κατά Odvolací finanční ředitelství	8
2020/C 359/13	Υπόθεση C-408/20 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Σεπτεμβρίου 2020 ο Danilo Poggiolini κατά της διάταξης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Ιουλίου 2020 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-347/19 και T-348/19, Enrico Falqui και Danilo Poggiolini κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	8
2020/C 359/14	Υπόθεση C-429/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2020 η Solar Ηλείας Μπόμπαϊνα ΑΕ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 3 Ιουλίου 2020 στην υπόθεση T-143/19, Solar Ηλείας Μπόμπαϊνα κατά Επιτροπής	9
Γενικό Δικαστήριο		
2020/C 359/15	Υπόθεση T-537/20: Προσφυγή της 18ης Αυγούστου 2020 — Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά Επιτροπής	11
2020/C 359/16	Υπόθεση T-538/20: Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2020 — Guasch Pubill κατά EUIPO — Napkings (Πανικά καθαρισμού, πανικά τραπέζιού)	11
2020/C 359/17	Υπόθεση T-546/20: Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2020 — Sopra Steria Benelux και Unisys Belgium κατά Επιτροπής	12
2020/C 359/18	Υπόθεση T-551/20: Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2020 — Jeronimo Martins Polska κατά EUIPO — Rivella International (Riviva)	13
2020/C 359/19	Υπόθεση T-555/20: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2020 — QB κατά ΕΚΤ	14

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2020/C 359/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 348 της 19.10.2020

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 339 της 12.10.2020

EE C 329 της 5.10.2020

EE C 320 της 28.9.2020

EE C 313 της 21.9.2020

EE C 304 της 14.9.2020

EE C 297 της 7.9.2020

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Μαΐου 2020 η Gamma-A SIA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Μαρτίου 2020 στην υπόθεση T-352/19, Gamma-A κατά EUIPO — Zinju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Υπόθεση C-199/20 P)

(2020/C 359/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Gamma-A SIA (εκπρόσωπος: M. Liguts, advokāts)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 3ης Σεπτεμβρίου 2020, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρεσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η αναιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Μαΐου 2020 η Gamma-A SIA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Μαρτίου 2020 στην υπόθεση T-353/19, Gamma-A κατά EUIPO — Zinju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Υπόθεση C-200/20 P)

(2020/C 359/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Gamma-A SIA (εκπρόσωπος: M. Liguts, advokāts)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 3ης Σεπτεμβρίου 2020, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρεσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η αναιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 15 Ιουλίου 2020 — Facebook Ireland Limited κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Υπόθεση C-319/20)

(2020/C 359/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και αναιρεσείουσα: Facebook Ireland Limited

Ενάγουσα και αναιρεσίβλητη: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται οι διατάξεις του κεφαλαίου VIII, ειδικότερα αυτές του άρθρου 80, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 84, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽¹⁾, σε εθνικές ρυθμίσεις οι οποίες, πέραν των εξουσιών παρεμβάσεως των εποπτικών αρχών που είναι αρμόδιες για την εποπτεία και τη διασφάλιση της εφαρμογής του κανονισμού και πέραν των δυνατοτήτων έννομης προστασίας των ενδιαφερομένων, επιτρέπουν, αφενός, στους ανταγωνιστές και, αφετέρου, σε ενώσεις, φορείς και επιμελητήρια που αναγνωρίζει το εθνικό δίκαιο να στρέφονται δικαστικώς για παραβάσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 κατά του παραβάτη, ανεξαρτήτως της υπάρξεως προσβολής συγκεκριμένων δικαιωμάτων μεμονωμένων προσώπων και χωρίς σχετική εντολή του ενδιαφερομένου, στο πλαίσιο αγωγής ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, προβάλλοντας τις πτυχές της απαγορεύσεως των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών ή της παραβάσεως του νόμου περί προστασίας των καταναλωτών ή της απαγορεύσεως χρήσεως ανίσχυρων γενικών όρων συναλλαγών;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία)
στις 20 Ιουλίου 2020 — CDT, SA κατά MIMR, HRMM**

(Υπόθεση C-321/20)

(2020/C 359/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: CDT, SA

Εφεσίβλητοι: MIMR, HRMM

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι απόφαση [του Δικαστηρίου] που ερμηνεύει και εφαρμόζει οδηγία της Ένωσης και κάνει δεκτό ότι εθνικός νόμος προσκρούει στην οδηγία καθιστά αμέσως ανίσχυρο τον εθνικό νόμο ή αυτός εξακολουθεί να εφαρμόζεται στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, έως ότου τροποποιηθεί από τον εθνικό νομοθέτη; Το ερώτημα υποβάλλεται εν γένει ή όσον αφορά την απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2012 ⁽¹⁾, και τα αποτελέσματα αυτής επί [της αρχικής διατύπωσης του άρθρου 83 του Texto Refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios (ενοποιημένου κειμένου του γενικού νόμου για την προστασία των καταναλωτών και των χρηστών)].
- 2) Είναι αντίθετη προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία είναι σύμφυτη με την έννομη τάξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η πλήρης κατάργηση του περιεχομένου συμβατικής ρήτρας λόγω του καταχρηστικού της χαρακτήρα, στις περιπτώσεις στις οποίες, κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης και διατύπωσης της ρήτρας, δεν υπήρχε κριτήριο που να καθορίζει τι είναι καταχρηστικό σε σχέση με το ζήτημα το οποίο αφορά η ρήτρα, διότι δεν υπήρχε κανόνας δικαίου ούτε νομολογία των δικαστηρίων σχετική με το ζήτημα αυτό; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, πρέπει η συνέπεια να είναι η κατάργηση μόνον του τμήματος της επίμαχης ρήτρας που κρίνεται καταχρηστικό;

- 3) Είναι αντίθετη προς την ίδια αρχή η εφαρμογή νομολογιακού κριτηρίου, το οποίο ερμηνεύει κανόνα του εθνικού δικαίου, σε συμβάσεις προγενέστερες της διατύπωσης αυτού του κριτηρίου, οι οποίες είχαν συναφθεί ενόσω το κριτήριο που ακολουθούσαν κατά κανόνα τα δικαστήρια ήταν αντίθετο προς το νέο νομολογιακό κριτήριο;

(¹) Απόφαση της 14ης Ιουνίου 2012, Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) στις 23 Ιουλίου 2020 — IP κατά Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Υπόθεση C-330/20)

(2020/C 359/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: IP

Καθού: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει προς το δίκαιο της Ένωσης –και ιδίως με τα άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ και τις θεμελιώδεις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων– εθνική ρύθμιση όπως το άρθρο 39, παράγραφος 2, του Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas 35/2006 (νόμου 35/2006, περί φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων), της 28ης Νοεμβρίου, όπως αναδιατυπώθηκε από το άρθρο 3 Dos του νόμου 7/2012, της 29ης Οκτωβρίου, το οποίο χρησιμοποιεί τον χαρακτηρισμό «αδικαιολόγητη προσαύξηση περιουσίας» η οποία φορολογείται «σε κάθε περίπτωση» κατά την παλαιότερη φορολογική χρήση από εκείνες ως προς τις οποίες δεν έχει συμπληρωθεί ο χρόνος παραγραφής, σε περίπτωση πλημμελούς[.] ή εκπρόθεσμης συμμορφώσεως με την υποχρέωση παροχής πληροφοριών σχετικά με ευρισκόμενα στην αλλοδαπή ενσώματα ή άυλα περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα μέσω του εντύπου «Modelo 720», κατά παρέκκλιση των κανόνων περί παραγραφής που προβλέπονται στον Ley General Tributaria 58/2003 (νόμο 58/2003 περί του γενικού φορολογικού κώδικα), εκτός εάν πρόκειται για «δηλωθέντα εισοδήματα» ή εισοδήματα αντιστοιχούντα σε χρονικά διαστήματα κατά τα οποία το οικείο πρόσωπο δεν είχε τη φορολογική κατοικία του στην Ισπανία;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως και εφόσον κριθεί ότι η ως άνω ρύθμιση είναι σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας, αντιβαίνει προς το δίκαιο της Ένωσης –και ιδίως με τα άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ και τις θεμελιώδεις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας, της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας– εθνική ρύθμιση όπως το άρθρο 39, παράγραφος 2, του Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas 35/2006, της 28ης Νοεμβρίου, η οποία προβλέπει τις ανωτέρω συνέπειες ακόμη και σε περίπτωση στην οποία τα εν λόγω εισοδήματα δηλώθηκαν μεν εκπρόθεσμα, αλλά προτού κινηθεί και γνωστοποιηθεί οποιαδήποτε διαδικασία ελέγχου και χωρίς να έχει υποβληθεί οποιαδήποτε αίτηση ανταλλαγής πληροφοριών φορολογικής φύσεως, παρότι υφίσταται σχετική συμφωνία με το τρίτο κράτος;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 24 Ιουλίου 2020 — VD

(Υπόθεση C-339/20)

(2020/C 359/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: VD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνεπάγεται το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχεία α' και δ', της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς ⁽¹⁾, όπως και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχεία ζ' και η', του κανονισμού (ΕΚ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς ⁽²⁾, το οποίο και το αντικατέστησε από 3ης Ιουλίου 2016, ερμηνευόμενο με γνώμονα την αιτιολογική σκέψη 65 του κανονισμού αυτού και λαμβανομένου υπόψη του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών που ανταλλάσσονται και του εύρους του κοινού που μπορεί να εμπλέκεται, τη δυνατότητα του εθνικού νομοθέτη να επιβάλλει στους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών προσωρινή, αλλά γενικευμένη, διατήρηση των δεδομένων συνδέσεως, προκειμένου να καθίσταται δυνατό στη διοικητική αρχή που μνημονεύεται στα άρθρα 11 της οδηγίας και 22 του κανονισμού, οσάκις δημιουργούνται σε βάρος ορισμένων προσώπων εύλογες υπόνοιες ότι ενέχονται σε κατάχρηση προνομιακών πληροφοριών ή σε πράξεις χειραγώγησης της αγοράς, να ζητεί, από τον πάροχο, τα υπάρχοντα αρχεία διακίνησης δεδομένων, οσάκις υπάρχουν εύλογες υπόνοιες ότι τα εν λόγω αρχεία που συνδέονται με το αντικείμενο της έρευνας ενδέχεται να είναι σημαντικά για την απόδειξη του υποστατού της παραβάσεως, καθιστώντας δυνατή, μεταξύ άλλων, την ανίχνευση των επαφών μεταξύ των ενδιαφερομένων, πριν γεννηθούν οι υπόνοιες;
- 2) Στην περίπτωση κατά την οποία η απάντηση του Δικαστηρίου είναι τέτοια ώστε το Cour de cassation να κρίνει ότι η γαλλική νομοθεσία για τη διατήρηση των δεδομένων συνδέσεως δεν είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο, μπορούν τα αποτελέσματα της νομοθεσίας αυτής να διατηρηθούν σε ισχύ προσωρινά, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο ανασφάλειας δικαίου και να καταστεί δυνατό τα δεδομένα που έχουν συλλεχθεί και διατηρηθεί προηγουμένως να χρησιμοποιηθούν για κάποιον από τους σκοπούς που αφορά η νομοθεσία αυτή;
- 3) Δύνатаι εθνικό δικαιοδοτικό όργανο να διατηρήσει προσωρινά σε ισχύ τα αποτελέσματα νομοθεσίας που επιτρέπει στους υπαλλήλους ανεξάρτητης δημοσίας αρχής, επιφορτισμένης με τη διεξαγωγή ερευνών στον τομέα της καταχρήσεως της αγοράς, να ζητούν, χωρίς προηγούμενο έλεγχο δικαιοδοτικού οργάνου ή άλλης ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, την κοινοποίηση δεδομένων συνδέσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 96, σ. 16.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 173, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wien (Αυστρία) στις
31 Ιουλίου 2020 — IE κατά Magistrat der Stadt Wien**

(Υπόθεση C-357/20)

(2020/C 359/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: IE

Καθή: Magistrat der Stadt Wien

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Τι νοείται ως «τόπος αναπαραγωγής» κατά το άρθρο 12, παράγραφος [1], στοιχείο [δ'], της οδηγίας για τους οικοτόπους ⁽¹⁾ και πώς διαχωρίζεται τοπικά ένας «τόπος αναπαραγωγής» από άλλους τόπους;
- 2) Βάσει ποιων κριτηρίων καθορίζεται αν, και σε καταφατική περίπτωση για ποιο χρονικό διάστημα, περιορίζεται χρονικά η ύπαρξη τόπου αναπαραγωγής;
- 3) Βάσει ποιων κριτηρίων καθορίζεται αν μέσω μιας συγκεκριμένης πράξεως ή παραλείψεως επέρχεται βλάβη ή καταστροφή ενός τόπου αναπαραγωγής;

- 4) Βάσει ποιων κριτηρίων καθορίζεται αν ένας «τόπος ανάπαυσης» κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος [1], στοιχείο [δ'], της οδηγίας για τους οικοτόπους, έχει υποστεί βλάβη ή καταστροφή;

(¹) Οδηγία 92/43/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ 1992, L 206, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/17/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την προσαρμογή ορισμένων οδηγιών στον τομέα του περιβάλλοντος, λόγω της προσχώρησης της Δημοκρατίας της Κροατίας (ΕΕ 2013, L 158, σ. 193).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) στις 5 Αυγούστου 2020 — CZ κατά Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Υπόθεση C-366/20)

(2020/C 359/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων(ουσα): CZ

Καθού: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει προς το δικαιο της Ένωσης –και ιδίως προς τα άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ και τις θεμελιώδεις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων– εθνική ρύθμιση όπως το άρθρο 39, παράγραφος 2, του Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas 35/2006 (νόμου 35/2006, περί φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων), της 28ης Νοεμβρίου, όπως αναδιατυπώθηκε από το άρθρο 3 Dos του νόμου 7/2012, της 29ης Οκτωβρίου, το οποίο χρησιμοποιεί τον χαρακτηρισμό «αδικαιολόγητη προσαύξηση περιουσίας» η οποία φορολογείται «σε κάθε περίπτωση» κατά την παλαιότερη φορολογική χρήση από εκείνες ως προς τις οποίες δεν έχει συμπληρωθεί ο χρόνος παραγραφής, σε περίπτωση πλημμελούς[,] ή εκπρόθεσμης συμμορφώσεως με την υποχρέωση παροχής πληροφοριών σχετικά με ευρισκόμενα στην αλλοδαπή ενσώματα ή άυλα περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα μέσω του εντύπου «Modelo 720», κατά παρέκκλιση των κανόνων περί παραγραφής που προβλέπονται στον Ley General Tributaria 58/2003 (νόμο 58/2003 περί του γενικού φορολογικού κώδικα), εκτός εάν πρόκειται για «δηλωθέντα εισοδήματα» ή εισοδήματα αντιστοιχούντα σε χρονικά διαστήματα κατά τα οποία το οικείο πρόσωπο δεν είχε τη φορολογική κατοικία του στην Ισπανία;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως και εφόσον κριθεί ότι η ως άνω ρύθμιση είναι σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας, αντιβαίνει προς το δικαιο της Ένωσης –και ιδίως προς τα άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ και τις θεμελιώδεις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας, της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας– εθνική ρύθμιση όπως το άρθρο 39, παράγραφος 2, του Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas 35/2006, της 28ης Νοεμβρίου, η οποία προβλέπει τις ανωτέρω συνέπειες ακόμη και σε περίπτωση στην οποία τα εν λόγω εισοδήματα δηλώθηκαν μεν εκπρόθεσμα, αλλά προτού κινηθεί και γνωστοποιηθεί οποιαδήποτε διαδικασία ελέγχου και χωρίς να έχει υποβληθεί οποιαδήποτε αίτηση ανταλλαγής πληροφοριών φορολογικής φύσεως, παρότι υφίσταται σχετική συμφωνία με το τρίτο κράτος;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Satversmes tiesa (Λετονία) στις 29 Ιουλίου 2020 –Boriss Cilevičs κ.λπ. κατά Latvijas Republikas Saeima

(Υπόθεση C-391/20)

(2020/C 359/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Satversmes tiesa (Συνταγματικό Δικαστήριο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

Εκδόν την προσβαλλόμενη πράξη όργανο: Latvijas Republikas Saeima (Λετονικό Κοινοβούλιο)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως που κατοχυρώνεται στο άρθρο 49 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, επικουρικώς, της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών την οποία εγγυάται το άρθρο 56 [της εν λόγω Συνθήκης], καθώς και της επιχειρηματικής ελευθερίας που προστατεύεται από το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Ποια στοιχεία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση του δικαιολογημένου, κατάλληλου και αναλογικού χαρακτήρα μιας τέτοιας ρύθμισης σε συσχετισμό με τον θεμιτό σκοπό της που ανάγεται στην προστασία της επίσημης γλώσσας ως εκδήλωσης της εθνικής ταυτότητας;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 20 Αυγούστου 2020 — SR

(Υπόθεση C-397/20)

(2020/C 359/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: SR

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχεία α' και δ', της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς) ⁽¹⁾, καθώς και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχεία ζ' και η', του κανονισμού (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς ⁽²⁾, το οποίο και το αντικατέστησε από 3ης Ιουλίου 2016, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 65 του κανονισμού αυτού και λαμβανομένων υπόψη του εμπιστευτικού χαρακτήρα των ανταλλάσσομένων πληροφοριών και της ευρύτητας του κύκλου των δυνητικώς ύποπτων προσώπων, παρέχουν τη δυνατότητα στον εθνικό νομοθέτη να επιβάλλει στους φορείς παροχής ηλεκτρονικών επικοινωνιών την υποχρέωση, προσωρινής μεν, πλην όμως γενικής διατηρήσεως των δεδομένων συνδέσεως, προκειμένου να καθίσταται δυνατό για τη διοικητική αρχή που μνημονεύεται στα άρθρα 11 της ως άνω οδηγίας και 22 του ως άνω κανονισμού, οσάκις υφίστανται εύλογες υπόνοιες εμπλοκής ορισμένων προσώπων σε πράξεις καταχρήσεως προνομιακών πληροφοριών ή καταχρήσεως της αγοράς, να ζητεί να της κοινοποιούνται από τον φορέα παροχής τα υπάρχοντα αρχεία διακίνησης δεδομένων, στην περίπτωση που εκτιμάται ευλόγως ότι τα σχετικά με το αντικείμενο της έρευνας αρχεία αποτελούν ενδεχομένως σημαντικά στοιχεία για την απόδειξη του υποστατού της παραβάσεως, καθιστώντας εφικτή, μεταξύ άλλων, την ανίχνευση των επαφών των υπό έρευνα προσώπων οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί σε χρόνο πριν από την εμφάνιση των υπονοιών;
- 2) Σε περίπτωση που το Cour de cassation κρίνει, βάσει της απαντήσεως του Δικαστηρίου, ότι η γαλλική νομοθεσία περί διατηρήσεως των δεδομένων συνδέσεως δεν είναι σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης, μπορούν τα αποτελέσματα της εν λόγω νομοθεσίας να διατηρηθούν σε ισχύ προσωρινώς, προκειμένου να μην δημιουργηθεί ανασφάλεια δικαίου και να καταστεί δυνατή η χρήση, για κάποιον από τους σκοπούς της νομοθεσίας αυτής, των ήδη συλλεγέντων και διατηρούμενων δεδομένων;

- 3) Μπορεί εθνικό δικαστήριο να διατηρήσει προσωρινώς σε ισχύ τα αποτελέσματα νομοθεσίας που επιτρέπει στους υπαλλήλους ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, επιφορτισμένης με τη διενέργεια ερευνών στον τομέα της κατάχρησης της αγοράς, να αποκτούν πρόσβαση σε δεδομένα συνδέσεως χωρίς να προηγηθεί έλεγχος από δικαστήριο ή άλλη ανεξάρτητη διοικητική αρχή;

(¹) ΕΕ 2003, L 96, σ. 16.

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 173, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Brně (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 20 Αυγούστου 2020 — ELVOSPOL κατά Odvolací finanční ředitelství**

(Υπόθεση C-398/20)

(2020/C 359/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský soud v Brně

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ELVOSPOL

Καθής: Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικά ερωτήματα

Αντιβαίνει στον σκοπό του άρθρου 90, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σελ. 1), εθνική κανονιστική ρύθμιση, η οποία προβλέπει προϋπόθεση που εμποδίζει τον υποκείμενο στον φόρο προστιθέμενης αξίας, στον οποίο επιβλήθηκε φόρος για την εκπλήρωση φορολογητέας παροχής προς άλλον υποκείμενο στον φόρο, να διορθώσει το ποσό του φόρου που οφείλεται επί ποσού απαίτησης γεννηθείσας εντός του εξαμήνου πριν από την έκδοση της δικαστικής απόφασης περί κήρυξης του άλλου υποκείμενου στον φόρο σε πτώχευση, ο οποίος κατέβαλε μερική μόνον αντιπαροχή ή δεν κατέβαλε καμία αντιπαροχή;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

**Αναίρεση που άσκησε την 1η Σεπτεμβρίου 2020 ο Danilo Poggiolini κατά της διάταξης που εξέδωσε το
Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Ιουλίου 2020 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-347/19 και
T-348/19, Enrico Falqui και Danilo Poggiolini κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**

(Υπόθεση C-408/20 P)

(2020/C 359/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Danilo Poggiolini (εκπρόσωποι: F. Sorrentino, A. Sandulli, B. Cimino, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο αναρρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχτεί το αίτημα του D. Poggiolini περί ακυρώσεως του σημειώματος D(2019) 14435 της 11ης Απριλίου 2019, της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και το αίτημα περί ακυρώσεως του σημειώματος D309419 της 8ης Ιουλίου 2019, της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών – Διεύθυνση Οικονομικών και Ασφαλιστικών Δικαιωμάτων των Βουλευτών – Μονάδα Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Βουλευτών — Προϊστάμενος Μονάδας, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει τα ως άνω σημειώματα και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και της διαδικασίας που διεξήχθη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως της διάταξης 951576 της 3ης Ιουλίου 2020, που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όγδοο τμήμα, στην υπόθεση T-348/19, και ειδικότερα:

λόγο που αφορά την εκπρόθεσμη, σε σχέση με την προθεσμία δύο μηνών που ορίζεται από το άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 130, παράγραφος 1, προβολή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ένστασης απαραδέκτου της ασκηθείσας από τον D. Roggiolini προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και από την εφαρμογή του άρθρου 60 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τις καταθέσεις εγγράφων που πραγματοποιούνται μέσω του συστήματος e-Curia δυνάμει του οποίου «οι δικονομικές προθεσμίες παρεκτείνονται λόγω αποστάσεως κατά δέκα ημέρες κατ' αποκοπή»·

λόγο που αφορά τη μη δυνατότητα προσβολής του σημειώματος D(2019) 14435 της 11ης Απριλίου 2019 της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθόσον το σημείωμα αυτό παράγει άμεσα αποτελέσματα, και την επακόλουθη αποδοχή του αιτήματος ακυρώσεως αυτού·

λόγο που αφορά το παραδεκτό του αιτήματος ακυρώσεως του σημειώματος D309419 της 8ης Ιουλίου 2019 της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών –Διεύθυνση Οικονομικών και Ασφαλιστικών Δικαιωμάτων των Βουλευτών- Μονάδα Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Βουλευτών — Προϊστάμενος Μονάδας, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο υποβλήθηκε με το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων, που προβλέπεται στο άρθρο 86 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και την ανάγκη, εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις, να τραπεί το εν λόγω υπόμνημα σε προσφυγή ακυρώσεως.

Ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις ακόμη λόγους που αφορούν έλλειψη νομιμότητας του σημειώματος D(2019) 14435 της 11ης Απριλίου 2019 και του σημειώματος D309419 της 8ης Ιουλίου 2019, και ειδικότερα:

λόγο σχετικά με παράβαση της απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου και της 9ης Ιουλίου 2008, σχετικά με Μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

λόγο που αντλείται από το ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρέλειψε να μην εφαρμόσει άκυρη εθνική ρύθμιση (εισαχθείσα με την 14/2018 απόφαση του Προεδρείου του Ιταλικού Κοινοβουλίου)·

λόγο σχετικά με τη μη σύνομη εφαρμογή, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εθνικής ρύθμισης που αντιβαίνει στις θεμελιώδεις αρχές της έννομης τάξης της ένωσης και, *in primis*, στην αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, και σχετικά με την παραβίαση της αρχής υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2020 η Solar Ηλείας Μπόμπαινα ΑΕ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 3 Ιουλίου 2020 στην υπόθεση T-143/19, Solar Ηλείας Μπόμπαινα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-429/20 P)

(2020/C 359/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Solar Ηλείας Μπόμπαινα ΑΕ (εκπρόσωποι: Α. Μεταξάς, δικηγόρος, Α. Bartosch, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως στηρίζεται σε δύο λόγους.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη νομική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίζεται η προσφυγή, με αποτέλεσμα να μη λάβει υπόψη το περιεχόμενο της καταγγελίας της νυν αναιρεσείουσας, μολονότι το είχε πλήρως κατανοήσει.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε μέτρο απόδειξης το οποίο ήταν ομοίως εσφαλμένο.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 18ης Αυγούστου 2020 — Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-537/20)

(2020/C 359/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: R. Dzikonič και K. Dieninis)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ⁽¹⁾ καθόσον έχει ως αποδέκτη τη Δημοκρατία της Λιθουανίας και αφορά το μέτρο περί «πρώτης συνταξιοδότησεως» (μέτρο αριθ. 113)·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα λόγο ακυρώσεως. Υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, με την επέβαλε στη Λιθουανία διόρθωση ύψους 2 186 447,97 ευρώ λόγω πλημμελείας ως προς τους βασικούς ελέγχους, παρέβη το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 ⁽²⁾, καθώς και τα άρθρα 34, παράγραφος 6, και 35, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 908/2014 ⁽³⁾, και δεν συμμορφώθηκε προς την αρχή της αναλογικότητας και το καθήκον συνεργασίας.

Η Επιτροπή, κατά τον προσδιορισμό της εκτάσεως της μη συμμορφώσεως, της φύσεως της παραβάσεως και της οικονομικής ζημίας που υπέστη η Ευρωπαϊκή Ένωση, επέβαλε στη Λιθουανία κατ' αποκοπήν διόρθωση, μολονότι οι λιθουανικές αρχές διενήργησαν εκ των υστέρων ελέγχους βάσει βελτιωμένων κριτηρίων με γνώμονα την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-508/15, Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά Επιτροπής, τα αποτελέσματα των ελέγχων αυτών κατέστησαν δυνατό τον ακριβή υπολογισμό της ζημίας που υπέστησαν πράγματι τα ταμεία της ΕΕ, η δε έκταση της μη συμμορφώσεως ήταν τόσο μικρή που η Επιτροπή είχε καθ' όλα τη δυνατότητα να μη συνεχίσει την έρευνα.

⁽¹⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2020/859 της Επιτροπής της 16ης Ιουνίου 2020 για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2020, L 195, σ. 59).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 352/78, (ΕΚ) 165/94, (ΕΚ) 2799/98, (ΕΚ) 814/2000, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013 L 347, σ. 549).

⁽³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 908/2014 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2014, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τους οργανισμούς πληρωμών και άλλους οργανισμούς, τη δημοσιονομική διαχείριση, την εκκαθάριση λογαριασμών, τους κανόνες σχετικά με τους ελέγχους, τις εγγυήσεις και τη διαφάνεια (ΕΕ 2014, L 255, σ. 59).

Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2020 — Guasch Pubill κατά EUIPO — Napkings (Πανικά καθαρισμού, πανικά τραπεζιού)

(Υπόθεση T-538/20)

(2020/C 359/16)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Marcos Guasch Pubill (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: R. Guerras Mazón, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Napkings, SL (Μαδρίτη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Ο προσφεύγων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αριθ. 650 627-0003 (Πανικά καθαρισμού, πανικά τραπέζιου)

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Ιουνίου 2020 στην υπόθεση R 1051/2019-3

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, να δεχθεί την ένσταση περί δεδικασμένου και να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- επικουρικώς, να απορρίψει την προσβαλλόμενη αιτιολογία, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να εκδώσει άλλη, αντί της προσβαλλόμενης, να απορρίψει την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας στο σύνολό της ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του EUIPO προκειμένου αυτό να εξετάσει τους «πρόσθετους λόγους» επί των οποίων το EUIPO δεν έχει ακόμη αποφανθεί, και να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.
- Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2020 — *Sopra Steria Benelux και Unisys Belgium* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-546/20)

(2020/C 359/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Sopra Steria Benelux (Ixelles, Βέλγιο), Unisys Belgium (Machelen, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Masson και G. Tilman, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο πλαίσιο διαδικασίας δημόσιου διαγωνισμού με στοιχεία TAXUD/2019/OP/0006 και τίτλο «CCN-Evolution: Specification, development, maintenance and 3rd level support of TAXUD IT platforms — Lot A: Evolution services for the CCN/CSI Platform»:
- να απορρίψει την προφορά της κοινοπραξίας που απαρτίζεται από τις προσφεύγουσες
- να αναθέσει τη σύμβαση στην κοινοπραξία ARHS-IBM
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται, αφενός, παράβαση του άρθρου 23 του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1). Αφετέρου, με τον λόγο αυτό προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως:
 - καθόσον η Επιτροπή δεν εξέτασε το ασυνήθιστο της προταθείσας από τον ανάδοχο τιμής
 - καθόσον η Επιτροπή δεν θεώρησε την προσφορά του αναδόχου ασυνήθιστα χαμηλή.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησής η οποία περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε προσηκόντως την απόφαση να μη θεωρήσει την προσφορά του αναδόχου ως ασυνήθιστα χαμηλή.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2020 — Jeronimo Martins Polska κατά EUIPO — Rivella International (Riviva)**(Υπόθεση T-551/20)****(2020/C 359/18)***Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική***Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: Jeronimo Martins Polska S.A. (Kostrzyn, Πολωνία) (εκπρόσωπος: R. Skubisz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Rivella International AG (Rothrist, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Riviva — Υπ' αριθ. 16 888 174 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Ιουλίου 2020 στην υπόθεση R 2420/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εφόσον παρέμβει, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2020 — QB κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-555/20)

(2020/C 359/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: QB (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- και συνεπώς:
- να ακυρώσει την έκθεση αξιολόγησης για την περίοδο 2015, που καταρτίστηκε στις 8 Οκτωβρίου 2019·
- στο μέτρο που απαιτείται, να ακυρώσει τις αποφάσεις της 7ης Φεβρουαρίου 2020 και της 24ης Ιουνίου 2020 που απορρίπτουν, αντιστοίχως, τη διοικητική προσφυγή και τη διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής) να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης αποτιμώμενης κατά δίκαιη και εύλογη κρίση σε 15 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ και του οδηγού βαθμολόγησης, ιδίως καθόσον δεν έλαβε χώρα νέα αξιολόγηση της προσφεύγουσας αλλά απλή αντιγραφή και επικύρωση των αξιολογήσεων που περιέχονταν στην αρχική έκθεση αξιολόγησης.
 2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση του οδηγού βαθμολόγησης και της διαδικασίας καθώς και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας, ιδίως καθόσον η έκθεση αξιολόγησης της προσφεύγουσας δεν προσδιορίζει τα μέσα βελτίωσης και δεν καθορίζει στόχους όπως επιτάσσει ο οδηγός βαθμολόγησης.
 3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη από την οποία πάσχει η επίμαχη έκθεση αξιολόγησης όσον αφορά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη στην εν λόγω έκθεση.
-

